

רצוי נחמן

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

מ' ז' תמוז ה'תשנ"א

(נסיעת רבנו ז"ל לארץ ישראל)

עש (י - המשוך) ... וכל מה שעבר בענין זה, יקצרו המון יריעות לספר. והוא זכרונו לברכה היה מעורר אותם לפעמים מהשנה, והתחיל לדבר עמהם, עד שבאו בכעס גדול, והתחילו עוד לקלל ולבזות אותו מאד. ובערב-שבת קדש באו הם מבית הטבילה, והוא זכרונו לברכה היה שוכב על הדרגש יחף, בלי חגורה ובלי כובע עליון, ושאל אותם: מפני מה בכל השבוע הגוף שלי קל ואין לי כבדות, ועכשו יש לי כבדות גדול מאד, עד שכמעט איני יכול לעמד ממקום זה. והשיבו לו: מחמת שבכל ערב-שבת קדש הנשמה זו עולה למעלה, ונשמה היתרה באה למטה, ואצלך הלכה הנשמה שלך, ונשמה יתרה אינך זוכה לקבל, על-כן נשאר גופך כבד. והשיב להם: אוי לכם! ואפלו בדבר קל כזה אינכם יודעים מה להשיב. ובקש אותם, שיקבלו אותו על שבת אצלם, ולא רצו. ובשבת קבלו את האיש, שהיה עמו, אצלם על שבת, ואותו לא רצו לקבל, והכרח לאכל מאכלי חלב, כי לא רצו לאכל שם בשר. רק הם, היה להם איזה שוחט. וגם בשבת היה להם מחלקת גדול מאד עמו, ורצו לדחפו לחוץ, כי הוא נכנס אצלם אף-על-פי שלא אכל עמהם, והם התחילו לריב עמו, עד שרצו לדחפו לחוץ, והיה רעש גדול שם; וכן בבקר, היה גם-כן כך ...

מה ה' אלקיך שאל מעמך, כי אם ליראה וכו', וכתוב: 'ועתה ישראל שמע אל החקים וכו''. פי צריך כל אחד מישראל להסתכל לקשר אותה העת והרגע שהוא עומד בה להשם יתברך, להעלות הזמן לבחינת למעלה מהזמן, וזה זוכין רק על-ידי תורה ותפלה, והעקר על-ידי תפלה, שהוא בחינת רצונות וגעגועים וכסופין טובים להשם יתברך.

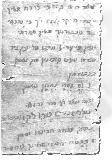
וזה צריכין הכל, בכל דרגא ודרגא הן צדיקים גדולים, שצריכין לעלות בכל פעם מדרגא לדרגא, ומכל-שכן הנמוכים מאד, שצריכין להחיות עצמן בכח הצדיקיות, ורק בבחינה זאת, בחינת 'ועתה ישראל וכו'.

פי איש כזה, אם ירצה לחשב הרבה מה שעבר עליו ולדאג על מה שיהיה, יוכל לצאת מדעתו ולהשתגע, ושלום, ועל-כן כל חיותו וקיומו הוא רק בבחינת 'עתה' הנ"ל, לחטף בכל פעם איזה עת ורגע שבורחין מן הרע וחוטפין איזה נקדה טובה, וכן בכל פעם, בחינת "היום אם בקולו תשמעו" הנ"ל. (הלכות מתנה ה', אות סט לפי אוצר היראה - יראה ועבודה, אות קלח)

ובו תדבק ובשמו תשב (יב)

בכל מקום שיש הכחשה מטילין שבועה כדי לברר האמת, פי השבועה היא בחינת התקשרות ודבקות בו יתברך, בבחינת "ובו תדבק ובשמו תשב", שזה בחינת הדעת אותו יתברך, שעל-ידיה עקר הדבקות. וזה בחינת שעשוע עולם הבא, ועל-ידיה מאיר האמת, פי עולם הבא הוא עלמא דקשוט. (הלכות פקדון וארבעה שומרים ב' לפי אוצר היראה, נדרים ושבועות, אות כד)

שבת עקב

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

כי על כל מוצא פי ה' יחיה

האדם (ח,ג)

פי באמת אין עקר החיות על-ידי האכילה לבד פי אם על-ידי מוצא פי ה', הינו בחינת הרוח חיים דקדשה, שהוא בחינת מוצא פי ה' שמשם תוצאות הרוח חיים ועל-ידי זה ניקא יחיה האדם, הינו על-ידי הרוח חיים שהמשיך ה' יתברך לתוך דבר המאכל ונתן בו כח להחיות את האדם, על-ידי זה לבד יחיה האדם.

ובו תדבק ובשמו תשב

ועל-כן עקר החיות על-ידי התורה שמשם תוצאות הרוח חיים וצריכין לאכל על-פי התורה בבחינת יתורתך בתוך מעי, פי אין כח להדבר המאכל שכלול מארבעה יסודות להחיות את האדם פי אם על-ידי התורה שמשם תוצאות הרוח חיים, פי על-ידי התורה מבררין כל הארבעה יסודות ומפרישין הרע מהטוב, ואז זוכין לקבל הרוח חיים מהתורה, שזה עקר החיות, בחינת על כל מוצא פי ה' יחיה האדם. (הלכות פסח ג', אות ו')

ועתה ישראל מה ה' אלקיך

שאל מעמך (יב)

אמרו רבותינו ז"ל: אין 'ועתה' אלא תשובה, פי עקר התשובה ועבודת השם הוא רק בבחינת 'ועתה', בחינת 'היום אם בקולו תשמעו', שלא יחשב אלא אותה השעה והרגע שהוא בה עתה, ולא יחשב כלל מיום לחברו ומשעה לחברתה, פי אינך יודע מה ילד יום.

וזה עקר אריכת ימים וחיים אמתיים שזוכין על-ידי יראה, בחינת 'יראת ה' תוסיף ימים', שזה בחינת: 'ועתה ישראל

אומן, אומן ... ראש השנה

אם לאכול, אם שלא לאכול,
אם לישן, אם שלא לישן,
אם להתפלל, אם שלא להתפלל
(היינו שלא להתפלל בכונה כראוי)

אך ורק, שתהיו אצלי על ראש השנה!
יהיה איך שיהיה

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב, רז)

שיחות נלהבות מפי רבי ישראל, זצ"ל

לקוטי תפלות

השבת ששוכתים אצל הצדיק האמת הוא כמו תענית (ל"מ, קס"ז).

צריך להזהר מאד לגרש מקרב הרוח שטות מה שלבו מלא מרוח שטות הדבוק בו. ועל ידי שנתקשר להצדיק האמת הינו שיאהב את הצדיק אהבת נפש, על ידי זה מגרש במהירות גדול את הרוח שטות מקרבו. ועל ידי זה זוכה ללב נשבר (שם, קע"ו).

מי שמאמין היטב בדברי הצדיקים, הוא רואה מהם מופתים גדולים בכל עת. כי הצדיקים אמתיים מלאים מופתים. ומי שמאמין בהם ומשים לב לדבריהם הוא רואה ומוציא אחר כך, שכל מה שנעשה אחר כך, הכל היה מרמו בדבריהם (שם, קפ"ו).

רבונו של עולם, זכנו לאמונת חכמים באמת בשלמות. עורני שאזכה להאמין באמת בדברי הצדיקים האמתיים, שאזכה להאמין באמונה שלמה שכל דבריהם ומעשיהם אינו פשוט ויש בהם רזין וסודות גדולות, והם מלאים מופתים, כי נעלם בדבריהם חדושים ועתידות נפלאות ונוראות, עד אשר אזכה לראות גבורות ה' ונפלאותיו על-ידי דבריהם הקדושים, לראות שכל מה שעובר עלינו כל ימינו, הכל היה מרמו בדבריהם הקדושים הנאמרים באמת וצדק, בחכמה נפלאה נוראה ונשגבה שהיו מרמזים לנו כל זה בדבריהם ושיחתם ששמענו מפיהם או מפי אחרים בשמם או מפי ספריהם הקדושים והנוראים.

מלא רחמים, זכנו לאמונה שלמה הזאת ולדעת ושכל הזה, עד שאמצא בדבריהם למפרע כל מה שעובר עלינו ברחמיך. ואזכה להיות מקרב ודבוק תמיד בצדיקי אמת ואנשיהם הנאמנים, ולילך בדרכיהם הישרים והתמימים, ולהאמין בהם באמונה שלמה, עד שאזכה לשוב אליך באמת ולהיות כרצונך הטוב כל ימי חיי.

ותמהר ותחיש לגאלינו ותביא לנו את משיח צדקנו, ויקים מהרה מקרא שפתוב, כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי.

ברוך ה' אלקים אלקי ישראל עשה נפלאות לבדו. וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן! (לקוטי תפילות - מתוך תפילה קכ"ו)

... אין בעולם - עדין לא היו בעולם תפלות כאלו! אנחנו צריכים לזה כמו שצריכים את הנשימה, זה כל החיות, זהו עקר והיסוד של התורה ושל היהדות, הכל - הוא כאן! במקום הזה!

כשרבנו הקדוש עשה רבי נתן כזה, וכשרבנו הקדוש צוה אותו... זה כל החיים שלו. זה לא סתם חבור, כמו שעושים חבור - זה האש שלו! הוא עשה טפה מן היס' מהאש שלו, כדי שראה מה שנעשה פה בעולם! כל מלה בוערת כאש! ואם לא משימים על הלב - אז אומרים, אומרים...

וככה כל מכתב, כל דבור. ואנו צריכים להאמין בזה!

כבר אמרתי לכם - לא יהיה משמע מזה שאני כבר הבעל הבית של כל זה, ושאיני כבר עושה. רק מדברים שככה צריך להיות... אבל לדאבוני אני כל כך בחוץ, יותר מכלם, השם יתברך יודע האמת, אני מתבייש להגיד. אבל אני לא רוצה שאחרים יטעו...

[חזור על ספור מאנ"ש בירושלים]

כל אחד הוא הוא עולם בפני עצמו, כל אחד יש לו ענין אחר... כמו אבנים טובות, אבנים טובות - כל אבן יש לו מעלות אחרות. זה יש לו מין יפי כזה, וזה יש לו מין יפי כזה.

התקרבות רבי ישראל קרדונור זצ"ל

רבי ישראל קרדונור ז"ל קבל מרבי משה ברסלב'ר, תלמידו של רבי נתן. הוא החזיק את יום היארצ'יט (יום הפטירה) של רבי משה כמו אחרי האבא, הוא היה מתענה ביום היארצ'יט.

(השווא! איך נתקרב לברסלב?) הוא מצא כמה דפים מהתקון הכללי - מההקדמה, על ידי זה נתקרב לברסלב...

הוא ספר לי: שהאבא היה סוחר גדול, והוא היה המנהל העקרי של החנות, האבא שלו היה שולח שקים עם סכר - עם סחורה, והוא היה יושב בהמחסן והיה מוסר הסחורה כפי שצוה לו האבא. שם היה שקים, עם ארונות, והיה מתישב שם במחסן בין השקים, והיה צועק משם להשם יתברך - שירחם עליו שיזכה להיות איש בשר באמת!

ככה מתקרבים לרבנו! כשמבקשים מהשם יתברך, ורוצים ומתגעגעים - זוכים! - צריכים להאמין שמוצאים! יגעתי ומצאתי!

הוא נתקרב עם לב בוער כזה. האבא שלו לא רצה, הוא סלק אותו מהירשהו! אז הוא יצא מאת אביו עם כלום - רק עם המנעלים ומלבושיו, ככה הוא הלך ממנו ובא לאומן. הוא היה בן עשירים, מבית עשיר, עם כזה כבוד - אז הוא הלך לקבץ נדבות, כמו הקבצנים - לקבץ נדבות!

בראשונה הוא הדפיס אלפים תקון הכללי! הוא סבב על הפתחים ובקש נדבות, ומזה הדפיס אלפים תקון הכללי, ונסע למכר אותם, בבתי פנסיות, בעירות...

והוא מסר עצמו לגמרי לרבנו כמו שצריכים - אז הוא זכה! הוא היה 'יחיד' בין חסידי ברסלב! מן הסתם כבר שמעתם, רבי ישראל קרדונור - זה מפרסם שהוא היה עובד השם במסירת נפש ...

הפלה מיום בואי לא עבר עלי יום אחד בלי בלבולים, ולולא ספרי רבנו ז"ל ותלמידו הקדוש לא היה ביכלתי לעמד בהם, אך ברוך השם לא עזב חסדו מאתנו בדורות האלו, והקדים רפואה למכה, ורחם עלינו בדורות האלו ושלח לנו רועה נאמן הוא רבנו ז"ל ותלמידו הקדוש. והשאינו לנו אחריהם ברכה ספריהם הקדושים, אשר אין בלבול בעולם שהם לא יוכלו להמתיקם, ולהחיות נפשות האמללות והנדבאות. והלואי והינו מטים שכמנו לסבל על בהתמדה בספריהם הקדושים - היינו נצולים מכל צרה וצוקה, וחינו חיים; כי ספרי רבנו ז"ל ותלמידו הקדוש הם ממש הגן עדין התחתון וגן עדין העליון, והם יכולים ממש להפך משאל תחתיות לגן עדין התחתון ולגן עדין העליון.

(ספר קיום התורה - רבי נתן מטבריה מכתב קכח)

חיזוק השבוע

maife